

POSELSTVÍ PAPEŽE BENEDIKTA XVI. K XXV. SVĚTOVÉMU DNI MLÁDEŽE

28. března 2010

„Mistře dobrý, co musím dělat, abych dostal věčný život?“ (Mk 10,17)

Milí přátelé,

letos slavíme pětadvacáté výročí založení Světových dnů mládeže, které ctihodný Jan Pavel II. zamýšlel jako každoroční setkání mladých věřících na celém světě. Byla to prorocká iniciativa, která přinesla hojné ovoce a umožnila novým křesťanským generacím, aby se setkaly, naslouchaly Božímu slovu, objevily krásu církve a prožily silné zkušenosti víry, které mnoho mladých lidí dovedly k rozhodnutí zcela se darovat Kristu.

Letošní XXV. světový den mládeže představuje jednu etapu vedoucí k příštímu Světovému setkání mladých, které se bude konat v srpnu 2011 v Madridu, kde – jak doufám – mnozí z vás prožijí tuto milostiplnou událost.

Abychom se připravili na tak velkou oslavu, chci vám předložit několik úvah k letošnímu tématu: „Mistře dobrý, co musím dělat, abych dostal věčný život?“ (Mk 10,17) Je vybráno z evangelního příběhu Ježíšova setkání s bohatým mladým člověkem; je to námět, o kterém již v roce 1985 pojednal papež Jan Pavel II. v nádherném Apoštolském listě, poprvé adresovaném mládeži.

1. Ježíš potkává mladého člověka

«Když se (Ježíš) vydával na cestu – vypráví Markovo evangelium – přiběhl nějaký (člověk), poklekl před ním a ptal se ho: „Mistře dobrý, co musím dělat, abych dostal věčný život?“ Ježíš mu odpověděl: „Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jenom jeden: Bůh. Znáš přikázání: ‘Nezabiješ, nezczizoložíš, nepokradeš, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i matku!’“ On mu na to řekl: „Mistře, to všechno jsem zachovával od svého mládí.“ Ježíš na něho pohlédl s láskou a řekl mu: „Jedno ti schází: Jdi prodej všechno, co máš, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mě!“ On proto slovo zesmutněl a odešel zarmoucen, protože měl mnoho majetku» (Mk 10,17–22).

Tento příběh působivě popisuje velkou Ježíšovu pozornost vůči mladým lidem, vůči vám, vůči vašim očekáváním, vašim nadějím. Ukazuje jeho velkou touhu setkat se s vámi osobně a navázat s každým z vás rozhovor. Kristus se opravdu na své cestě zastaví, aby odpověděl na otázku tazatele a prokázal, že je zcela k dispozici onomu mladému člověku, jenž je veden vroucím přáním promluvit s „dobrým Mistrem“, aby se od něho naučil správně jít po své životní cestě. Tímto evangelním úryvkem chtěl můj předchůdce každého z vás vybídnout, abyste vedli „vlastní rozhovor s Kristem – rozhovor, který má pro mladého člověka klíčový a zásadní význam“.¹

2. Ježíš na něho pohlédl s láskou

Svatý Marek v evangelním příběhu zdůrazňuje, jak „Ježíš na něho pohlédl s láskou“ (Mk 10,21). V Pánově pohledu je jádro tohoto mimořádného setkání i celé křesťanské zkušenosti. Křesťanství není v první řadě morálkou, nýbrž zkušeností s Ježíšem Kristem, jenž nás osobně miluje, mladé i staré, chudé i bohaté; miluje nás i tehdy, když se k němu obracíme zády.

¹ JAN PAVEL II. *Apoštolský list Svatého otce mladým celého světa u příležitosti Mezinárodního roku mládeže 1985* (31. března 1985), č. 2, in *Křesťanství vás miluje – Jan Pavel II. mládeži*. Praha: Paulínky-Sekce pro mládež České biskupské konference, 2005, s. 36.

Když papež Jan Pavel II. komentuje tuto scénu, obrací se na vás, mladé lidi, a dodává: „Přeji vám, abyste takový pohled zakusili! Přeji vám, abyste poznali pravdu, že On, Kristus, na vás hledí s láskou!“² Láskou, která se na kříži projevila způsobem tak plným a celistvým, že přiměla svatého Pavla, aby s velikým údivem napsal: „On mě miloval a za mě se obětoval“ (Gal 2,20). Papež Jan Pavel II. pokračuje: „(Ať) se pro celou naši lidskou existenci stává pevným záchytným bodem vědomí, že Otec nás ve svém Synu věčně miluje a že Kristus stále miluje každého člověka.“³ Ať s tímto vědomím zvítězíme ve všech zkouškách: když odhalíme své hříchy, v utrpení nebo v malomyslnosti. V této lásce spočívá zdroj celého křesťanského života a hlavní důvod pro evangelizaci: pokud jsme se opravdu setkali s Ježíšem, nemůžeme se vzdát toho, abychom o něm vydávali svědectví těm, kteří se ještě nesečkali s jeho pohledem!

3. Objev životního poslání

V mladém člověku z evangelia můžeme zachytit něco velmi podobného, co se týká každého z vás. I vy máte bohatství svých vlastností, elánu, snů a naděje. Máte spoustu možností! Už jen váš věk je velké bohatství nejen pro vás, ale i pro druhé, pro církve a pro svět.

Bohatý mladík se Ježíše ptá: „Co musím dělat?“ Období života, do něhož jste ponořeni, je časem objevování darů, které vám Bůh poskytl, a vaší zodpovědnosti. Je to rovněž čas klíčových rozhodnutí, abyste vytvořili svůj životní plán. Je to tedy chvíle, kdy si kladete otázku po pravém smyslu bytí a ptáte se: „Jsem spokojený se svým životem? Něco mi schází?“

Tak jako onen mladý člověk z evangelia, možná i vy prožíváte stavy nestálosti, vnitřního zmatku nebo utrpení, jež vás vedou k tomu, abyste usilovali o život, který není průměrný, a abyste se ptali: V čem spočívá vydařený život? Co musím dělat? Jaké by mohlo být mé životní poslání? „Co musím dělat, aby můj život měl plnou hodnotu a plný smysl?“⁴

Nebojte se těmito otázkám čelit! Nemohou vás přemoci. Vyjadřují velké touhy, které jsou přítomné ve vašem srdci. Proto je třeba jim naslouchat. Očekávají odpovědi, které nejsou povrchní, ale mají schopnost nasytit vaše ryzí životní očekávání a touhu po štěstí.

Usilovně naslouchejte Bohu, jenž má pro každého z vás svůj láskyplný plán, abyste objevili své životní poslání, které vás může učinit zcela šťastnými. Poproste ho s důvěrou: „Pane, jaký je tvůj stvořitelství a otcovský plán s mým životem? Co je tvou vůlí? Velmi si přeji, abych ji uskutečnil.“ Buďte si jisti, že vám odpoví. Z jeho odpovědi nemějte strach! „Bůh ví všechno dokonaleji a lépe než naše svědomí!“ (1 Jan 3,20)

4. Pojď a následuj mě!

Ježíš vyzývá bohatého mladíka, aby šel dál, než jsou jeho vlastní uspokojení, touhy a osobní plány, a říká mu: „Pojď a následuj mě!“ Křesťanské povolání vychází z Boží lásky a může se uskutečnit jenom v odpovědi z lásky: „Ježíš vyzývá své učedníky, aby darovali celý svůj život bez kalkulací a počtů, co dostanou zpátky, s nesmírnou důvěrou v Boha. Svatí přijímají toto potřebné pozvání a následují Ježíše ukřižovaného a vzkříšeného s pokornou poslušností. Jejich dokonalost, v logice víry někdy lidsky nepochopitelná, spočívá v tom, že nestaví na první místo sebe, ale rozhodnou se jít proti proudu tím, že žijí podle evangelia.“⁵

Podle příkladu mnohých Kristových učedníků také vy, drazí přátelé, přijměte s radostí pozvání k následování, abyste žili v tomto světě plně a prospěšně. Ježíš křtem opravdu povolává každého k tomu, aby ho následoval konkrétními skutky, nade všechno ho miloval a sloužil mu ve svých bratřích. Bohatý mladík bohužel nepřijal Boží pozvání a odešel smutný. Nenašel odvahu odpoutat se od hmotného majetku, aby našel daleko větší dobro, které nabízí Ježíš.

² *Tamtéž*, č. 7, s. 43.

³ *Tamtéž*, č. 7, s. 44.

⁴ *Tamtéž*, č. 3, s. 37.

⁵ BENEDIKT XVI. *Kázání při kanonizaci* (11. října 2009), in *L'Osservatore Romano*, 12. – 13. říjen 2009, s. 6.

Zármutek bohatého mladíka z evangelia vzniká v srdci každého člověka, který nemá odvalu následovat Krista a učinit správnou volbu. Nikdy není ale příliš pozdě na to, abychom mu odpověděli! Ježíš neúnavně obrací svůj láskyplný pohled, aby povolal své učedníky. Některým však nabízí ještě radikálnější volbu. V tomto Roce kněží bych chtěl povzbudit mladé lidi a (zvláště) chlapce, aby byli vnímaví na to, jestli je Pán nezve k většímu daru, k cestě služebného kněžství, aby byli ochotní velkoryse a s nadšením přijmout toto znamení zvláštní náklonnosti a společně s knězem, který je duchovně vede, učinili nezbytné kroky pro jeho rozlišení. Nebojte se, drazí chlapci a děvčata, když vás Pán volá k řeholnímu, mnišskému a misionářskému životu nebo k zvláštnímu zasvěcení. Tomu, kdo odvážně odpoví, daruje hlubokou radost!

Kromě toho vyzývám také ty, kteří cítí povolání k manželství, aby ho přijali s vírou, dali mu pevné základy a prožívali velkou a věrnou lásku, otevřenou k daru života, který je bohatstvím a darem pro společnost a církev.

5. Zaměření na život věčný

„Co mám dělat, abych měl život věčný?“ Tato mladíková otázka z evangelia je jakoby vzdálena starostem mnohých současných mladých lidí, protože – jak poznamenává můj předchůdce – „nejsme pokolením, jehož životní obzor je zcela vyplněn světem a současným pokrokem?“⁶ Ale otázka „životu věčného“ se objevuje ve zvláštních bolestných okamžicích, když jsme ztratili blízkého člověka anebo když prožíváme nějaký neúspěch.

Ale co je to „věčný život“, na který se odvolává bohatý mladík? Ukazuje nám to Ježíš, když se obrací na své učedníky a říká: „Zase vás uvidím a vaše srdce se bude radovat a vaši radost vám nikdo nevezme“ (Jan 16,22). Tato slova naznačují úžasnou nabídku trvalého štěstí a radosti z toho, že jsme navždy naplněni božskou láskou.

Ptát se na definitivní budoucnost, která očekává každého z nás, dává plný smysl bytí, protože nezaměřuje životní plán k omezenému a pomíjivému horizontu, ale k široké a hluboké perspektivě. To vede k lásce vůči světu, který Bůh tak miloval, k péči o jeho rozvoj, a to vždy ve svobodě a radosti, které pramení z víry a z naděje. To je perspektiva, která pomáhá k tomu, abychom neabsolutizovali pozemské skutečnosti, když cítíme, že Bůh nás připravuje na perspektivu větší, a opakovali se svatým Augustinem: „mějme touhu po nebeské vlasti, vzlykejme po ní a zde se považujme za pouhé cizince a poutníky.“⁷ Blahoslavený Pier Giorgio Frassati, který zemřel v roce 1925 ve věku 24 let, s pohledem zaměřeným na věčný život řekl: „Chci žít a ne živořit!“ Na fotografii z jednoho horského výstupu, kterou poslal příteli, napsal: „Směřem vzhůru“. Narážel na křesťanskou dokonalost, ale také na věčný život.

Drazí mladí, povzbuzuji vás, abyste nezapomněli na tuto perspektivu svého životního plánu: jsme povoláni k věčnosti. Bůh nás stvořil, abychom byli navždy s Ním. Pomůže vám dát plný smysl vaší volbě a hodnotu vašemu životu.

6. Příkázání, cesta autentické lásky

Ježíš bohatému mladíkovi připomíná desatero příkázání jako nutnou podmínku pro „získání věčného života jako dědictví“. Tato příkázání jsou nezbytnými výchozími body k prožívání lásky, k jasnému rozlišování dobra od zla a k budování důkladného a trvalého životního projektu. Také vás se Ježíš ptá, zda znáte Desatero, zda se snažíte formovat své svědomí podle božského zákona a zda podle něho také žijete.

⁶ JAN PAVEL II. *Apoštolský list Svatého otce mladým celého světa u příležitosti Mezinárodního roku mládeže 1985*, č. 5, s. 36.

⁷ Sv. AUGUSTIN. *Výklad na Janovo evangelium*, Tract. 35, 9, in CCL 36, 323, in *Denní modlitba církve. Lekcionář pro modlitbu se čtením 5*, 24. – 34. týden liturgického mezidobí, Praha: Česká liturgická komise, 1989, s. 253.

Jistěže se jedná o požadavky, které vedou proti proudu současné mentality, jež nabízí svobodu zbavenou hodnot, pravidel a objektivních norem, a vyzývá k odmítání jakýchkoliv omezení chvilkových přání. Místo aby tato nabídka vedla člověka ke skutečné svobodě, svazuje ho tak, že se stává otrokem sebe sama, vlastních bezprostředních žádostí, svých model, jako jsou moc, peníze, nevázané rozkoše a vábení světa, a činí ho tak neschopným následovat své vrozené povolání k lásce.

Bůh nám dává příkázání, protože nás touží vychovávat k pravé svobodě a společně s námi chce budovat království lásky, spravedlnosti a pokoje. Naslouchat jim a uvádět je do praxe neznamená odcizit se, ale naopak najít cestu, která vede k opravdové svobodě a lásce, protože příkázání nás na cestě za štěstím neomezují, ale naopak nám ukazují, jak ho najít. Ježíš na začátku rozhovoru s bohatým mladíkem připomíná, že zákon Bohem nám daný je dobrý, protože „Bůh je dobrý“.

7. Potřebujeme vás

Ten, kdo je dnes mladý, ocitá se v situaci, kdy musí čelit mnohým problémům pocházejícím z nezaměstnanosti, z nedostatku jistých ideálů a konkrétních perspektiv pro budoucnost. Člověk někdy může mít při pohledu na tuto krizi pocit naprosté bezmoci. Přes všechny těžkosti se ale nenechte odradit a nezřekněte se svých snů! Ve svém srdci rozvíjejte velkou touhu po bratrství, spravedlnosti a pokoji. Budoucnost je v rukou těch, kteří umí hledat a nalézat silné důvody pro život a pro naději. Pokud budete chtít, budoucnost je ve vašich rukou, protože dary a bohatství, které Pán vložil do srdce každého z vás a formuje je skrze setkání s Kristem, mohou přinést světu opravdovou naději. Víra v jeho lásku, která vás posílí a povede k štědrosti, vám dá odvahu vyrovnaně jít cestou života a vzít na sebe zodpovědnost v rodině a ve své profesi. Snažte se budovat svou budoucnost prostřednictvím opravdové osobní formace a studia, abyste mohli sloužit společnému dobru kompetentně a velkoryse.

V mé encyklice o lidském integrálním rozvoji *Caritas in veritate* jsem uvedl některé velké aktuální výzvy, které jsou naléhavé a podstatné pro život v tomto světě: užívání přírodního bohatství a respektování ekologie, spravedlivé rozdělení majetku a kontrola finančních mechanismů, solidarita s chudými zeměmi v rámci lidské rodiny, boj proti hladu ve světě, rozvoj důstojnosti lidské práce, služba kultuře života, budování míru mezi národy, mezináboženský dialog a správné užívání prostředků sociální komunikace.

Na tyto výzvy jste povoláni odpovídat, aby byl budován svět více spravedlivý a bratrský. Tyto výzvy od vás vyžadují náročný a strhující životní projekt, v němž dáte k dispozici všechno své bohatství, aby se naplnil plán, který má Bůh s každým z vás. Nejde o to konat hrdinské nebo mimořádné skutky, ale využít vlastní schopnosti a talent při svém jednání a snažit se dělat neustálé pokroky ve víře a v lásce.

V tomto Roce kněží vás vyzývám k tomu, abyste se seznamovali s životem světců, zvláště svatých kněží. Uvidíte, že je Bůh vedl a že nacházeli svoji každodenní cestu právě ve víře, naději a lásce. Kristus volá každého z vás k tomu, abyste se pro Něj nasadili a abyste přijali vlastní zodpovědnost v budování civilizace lásky. Jestliže budete následovat jeho slovo, i vaše cesta se prozáří a přivede vás k vysokým cílům, které vám přinesou radost a plný smysl života.

Ať vás Panna Maria, Matka církve, provází svou ochranou. Ujišťuji vás svou vzpomínkou v modlitbě a s velkou láskou vám žehnám.

Ve Vatikánu, 22. února 2010

Benedikt XVI.